

De farma en haar negatieve imago

Onze gezondheid is ons hoogste goed. En dat begint bij genezen, en dus vaak bij medicijnen die weer gezond maken. Waarom zet de farmasector dan haar cruciale rol niet wat vaker in de verf, vraagt **KAREL JOOS**.

Met geluk is het net als met gezondheid, schreef de Russische schrijver Ivan Toergenjev ooit: als je er niets van merkt, is het er. Ook al klinkt dat bijzonder vanzelfsprekend, goedkoop is het niet. De overheid besteedt immers miljarden euro's om onze gezondheidszorg toegankelijk, betaalbaar en hoogkwalitatief te maken. Want op gezondheid staat geen prijs, toch?

Dit bedrieglijk eenvoudig zinnetje is de laatste maanden het onderwerp geworden van een fundamentele discussie. Een discussie die bovendien uiterst gevoelig is voor manipulatie.

Een farmabedrijf sponsoerde onlangs nog een enquête die ons deed geloven dat een derde van de mannen te vroeg zou klaarkomen. Geen nood, want datzelfde bedrijf lanceerde toevallig net een pilletje om het euvel te verhelpen. Publieke verontwaardiging mengde zich met enige hilariteit.

Reputatie

Lachen was er niet meer bij in de Viktor-case eerder dit jaar. De media-aandacht die toen was ontstaan over de niet-terugbetaling van een levensnoodzakelijk maar extreem duur geneesmiddel, bleek mee in gang gezet door het farmabedrijf dat het bewuste geneesmiddel had ontwikkeld. Het bedrijf snoerde via gerechtelijke weg zelfs haar eigen brancheorganisatie de mond. Op die manier zal de reputatie van de farmaceutische sector er natuurlijk niet op verbeteren. Verbazend, want die reputatie heeft intrinsiek een enorm potentieel.

Volksgeneeskunde, dat kostbare goed, begint immers bij genezen. In de meeste gevallen komen daar medicijnen aan te pas. Nu ligt het monopolie van geneesmiddelenproductie bij de farmaceutische bedrijven. Het is hun innovatiekracht die de hefboom is bij het behandelen van bijvoorbeeld chronische ziekten zoals kanker, hiv, diabetes en hart- en vaataandoeningen. Stap voor stap, de enige manier waarop geneeskunde kan evolueren.

Maar de sector is daar opvallend zwijgzaam over. Terwijl ze toch vaak het verschil maakt tussen leven en dood, tussen creperen en waardig sterven? Trou-

wens, wie zegt nee tegen een geneesmiddel dat zijn leven verlengt, al is het maar met enkele maanden? En welke arts geeft de moed op?

Om de medische nood van patiënten te kunnen lenigen met dat soort van innovatieve geneesmiddelen is de toegang tot de markt, zeg maar de terugbetaling door de ziekteverzekering, een noodzakelijke voorwaarde. In de discussies daarover wordt vaak vergeten dat die markttoegang niet alleen de gezondheid van de bevolking beïnvloedt, maar ook sociaal-economische effecten heeft. Immers, gezonde mensen blijven

Gezondheidszorg is geen uitgave, maar een investering in economische welvaart en welzijn

inzetbaar en kunnen bovendien hun sociale rol blijven vervullen. Zo bekeken is gezondheidszorg geen uitgave, maar een investering in economische welvaart en welzijn.

Onderzoek van de Nederlandse gezondheidseconoom Marc Pomp wees uit dat elke geïnvesteerde euro er 1,30 euro opbrengt. Dat zit in een hogere levensverwachting door verbeterde gezondheidszorg, een hogere levenskwaliteit en gunstige economische effecten, zoals minder ziekteverzuim en een hogere productiviteit.

Farmabedrijven in de hoofdrol

Innovatiekracht, welzijn en waardigheid van patiënten, economische impact. Stof genoeg om over te communiceren. Ondertussen staan farmabedrijven in de publieke opinie steeds vaker onder druk. Terwijl ze een hoofdrol spelen in ons gezondheidssysteem. Is dat niet vooral iets om fier over te zijn?

Karel Joos

Partner bij Interel, een internationaal communicatiebedrijf